

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 7 juni 2007*

I mål C-362/05 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 23 september 2005,

Jacques Wunenburger, företrädd av E. Boigelot, avocat,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av J. Currall och G. Berscheid, båda i egenskap av ombud, biträdda av V. Dehin, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts (referent) samt domarna R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský och T. von Danwitz,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 15 februari 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Jacques Wunenburger har yrkat att domstolen skall upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 5 juli 2005 i mål T-370/03, Wunenburger mot kommissionen (REGP 2005, s. I-A-189 och s. II-853) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade förstainstansrätten talan om ogiltigförklaring av tre beslut fattade av Europeiska

gemenskapernas kommission under ett tillsättningsförfarande (nedan gemensamt kallade de angripna besluten). I dessa beslut tillsatte kommissionen i egenskap av tillsättningsmyndighet en annan kandidat och avsåg såväl klagandens ansökan som senare klagomål.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 7.1 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall följande:

”Tillsättningsmyndigheten skall, när den tillsätter eller förflyttar en tjänsteman till en tjänst i dennes tjänstegrupp som motsvarar hans lönegrad, göra detta endast i tjänstens intresse och utan hänsyn till nationalitet.

...”

- 3 Artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Alla beslut som fattas i det enskilda fallet i enlighet med dessa tjänsteföreskrifter skall omedelbart meddelas den berörda tjänstemannen skriftligt. Alla beslut som går en tjänsteman emot skall motiveras.”

4 I artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Tillsättningsmyndigheten skall innan den tillsätter en ledig tjänst vid en institution först bedöma

a) om tjänsten kan tillsättas genom befordran eller förflyttning inom institutionerna,

...

och därefter följa förfarandet för uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera. ...”

5 Artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”En tjänstemans befordran skall beslutas av tillsättningsmyndigheten. Detta skall ske genom att tjänstemannen placeras i den närmast högre lönegraden i den kategori eller i den tjänstegrupp som han tillhör. Befordran skall ske uteslutande genom ett urval bland de tjänstemän som fullgjort en minimiperiod i sin lönegrad och efter en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som kan komma i fråga för befordran och av rapporterna om dessa.

...”

Bakgrund till tvisten

- 6 Den 19 september 2002 publicerade kommissionen meddelandet om lediga tjänster KOM/138/02 (nedan kallat meddelandet om lediga tjänster) i syfte att tillsätta en tjänst som direktör i lönegrad A2 vid direktorat C "Afrika, Västindien, Stillahavsområdet" vid Byrån för samarbete EuropeAid. I arbetsbeskrivningen angavs arbetsuppgifterna enligt följande: effektiv och kraftfull förvaltning av projekt och program under hela projektcykeln från urval till slututvärdering, beredning och övervakning av förfarandet för att delegera förvaltning till delegationerna i Afrika, Västindien, Stillahavsområdet. God erfarenhet av personalledning och styrkt förmåga att leda, motivera och övervaka stora grupper samt förmåga att prioritera och kommunicera var ytterligare krav.

- 7 Klaganden, som var tjänsteman i lönegrad A3, var vid den tidpunkten verksam vid generaldirektoratet för yttre förbindelser som chef för kommissionens delegation i Kroatien. Han, jämte nio andra, ansökte om den lediga tjänsten den 27 september 2002.

- 8 Efter att ha genomfört intervjuer med var och en av kandidaterna, översände generaldirektören för EuropeAid (nedan kallad generaldirektören) den 18 november 2002 ett meddelande (nedan kallat generaldirektörens meddelande) till generaldirektoratet för personal och administration vid kommissionen, i vilket han delade in sökandena i två grupper. I den första gruppen angavs de sex kandidater som enligt generaldirektörens uppfattning var "lämpade att inneha den ifrågasättande tjänsten och som ... svarade mot den aktuella tjänstens krav och utmaningar". I den andra gruppen angavs de fyra kandidater som enligt hans uppfattning "inte hade kunnat visa att de besitter de egenskaper, färdigheter och kvalifikationer som är erforderliga för den tjänst som skulle tillsättas". Bland dessa kandidater återfanns klaganden.

- 9 Rådgivande tillsättningskommittén upprättade därpå en förteckning med sex kandidater som motsvarade den första gruppen som generaldirektören föreslagit i sitt meddelande. I ett meddelande av den 12 december 2002 ansåg rådgivande tillsättningskommittén att fyra kandidater, varav Naqvi var en, skulle beaktas i det fortsatta urvalsförfarandet. Den 8 januari 2003 tillsatte kommissionen i egenskap av tillsättningsmyndighet Naqvi på den omtvistade tjänsten (nedan kallat tillsättningsbeslutet).
- 10 Genom skrivelse av den 11 mars 2003 informerades klaganden om att han inte hade haft någon framgång med sin ansökan (nedan kallat beslutet att avslå ansökan). Den 2 april 2003 anförde klaganden klagomål mot tillsättningsbeslutet. Kommissionen fattade beslut att avslå klagomålet den 14 juli 2003 (nedan kallat beslutet att avslå klagomålet).
- 11 Genom beslut av den 11 mars 2004 beslutade kommissionen att med stöd av artikel 50 i tjänsteföreskrifterna och med verkan från den 1 april 2004 pensionera Naqvi från dennes tjänst. Som en följd av detta beslut inleddes ett nytt urvalsförfarande (nedan kallat det andra urvalsförfarandet) inom ramen för vilket klaganden inkom med en ansökan. Klaganden nådde inte framgång med sin ansökan men han riktade inte några invändningar häremot när det andra urvalsförfarandet väl hade avslutats.

Förfarandet inför förstainstansrätten och den överklagade domen

- 12 Klaganden väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 november 2003, talan om att de angripna besluten skulle ogiltigförklaras.

- 13 Kommissionen yrkade att förstainstansrätten skulle fastställa att det saknades anledning att döma i saken. I andra hand yrkade kommissionen att klagandens yrkanden skulle ogillas.
- 14 Kommissionen gjorde gällande att talan hade förlorat sitt föremål då Naqvi hade pensionerats från sin tjänst och då ett andra urvalsförfarande hade inletts i vilket klaganden deltagit. Klaganden hade därmed förlorat sitt berättigade intresse av att få saken prövad.
- 15 Förstainstansrätten ogillade kommissionens yrkande om fastställelse av att det saknades anledning att döma i målet.
- 16 Förstainstansrätten fann att tvisten behållit sitt föremål, eftersom tillsättningsbeslutet hade verkan till och med den 1 april 2004 och beslutet att avslå ansökan fortfarande hade verkningar.
- 17 Vidare ansåg förstainstansrätten med hänvisning till domstolens dom av den 26 april 1988 i mål 207/86, Apesco mot kommissionen (REG 1988, s. 2151), punkt 16, och förstainstansrättens dom av den 24 september 1996 i mål T-182/94, Marx Esser och Del Amo Martinez mot parlamentet (REGP 1996, s. I-A-411 och s. II-1197), punkt 41, att klaganden hade behållit ett intresse av att få avgjort huruvida det aktuella urvalsförfarandet var lagenligt, i syfte att förhindra att den påtalade rättsstridigheten skulle upprepas på nytt i framtiden under ett liknande förfarande.
- 18 Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring gjorde klaganden som första grund gällande att kommissionen hade åsidosatt artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna genom att inte motivera beslutet att avslå klagomålet.

- 19 Förstainstansrätten godtog inte den första grunden utan fastställde i punkterna 28–35 i den överklagade domen att motiveringen i beslutet att avslå klagomålet var tillräcklig för att förstå de huvudsakliga grunderna till beslutet och för att bedöma huruvida de villkor som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna beträffande urvalsförfarandets lagenlighet hade iakttagits.
- 20 Genom sin andra grund åberopade klaganden åsidosättande av artiklarna 7, 29.1 a och 45.1 i tjänsteföreskrifterna samt av principen om skydd för berättigade förväntningar, likabehandlingsprincipen och principen om rätt till karriärutveckling.
- 21 Förstainstansrätten godtog inte heller den andra grunden utan fastställde, i punkterna 51–60 i den överklagade domen, att det faktum att generaldirektören deltagit i förfarandet inte i sig var rättsstridigt och inte påverkade rådgivande tillsättningskommitténs oberoende. Förfarandet hade således inte medfört någon diskriminering till men för klaganden. Förstainstansrätten påpekade att de kriterier som använts i beslutet att avslå klagomålet återfanns i meddelandet om lediga tjänster och att dessa krav under alla omständigheter ingick i samtliga tjänster i lönegrad A2. I detta sammanhang fann rätten att betydelsen av uttrycket ”tjänstens utmaningar” inte skulle överdrivas.
- 22 I punkterna 61–83 i den överklagade domen fann förstainstansrätten vidare att Naqvi uppfyllde samtliga krav som uppställdes i meddelandet om lediga tjänster och att tillsättningsmyndigheten inte gjort någon uppenbart felaktig bedömning då man tillsatte honom på tjänsten.

Parternas yrkanden

- 23 Jacques Wunenburger har yrkat att domstolen skall
- uppta överklagandet till sakprövning,
 - upphäva den överklagade domen, och
- avgöra målet på nytt och därvid,
- ogiltigförklara tillsättningsbeslutet,
 - ogiltigförklara beslutet att avslå ansökan,
 - ogiltigförklara beslutet att avslå klagomålet,
 - avvisa kommissionens anslutningsöverklagande, eller i varje fall ogilla det, samt
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

- i första hand uppta anslutningsöverklagandet till sakprövning och bifalla det och följaktligen upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten ogillade det yrkande som avser fastställande av att det saknas anledning att döma i saken,

- avgöra rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt,

- i andra hand avvisa överklagandet eller, i varje fall, ogilla det, och

- förplikta Jacques Wunenburger att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av anslutningsöverklagandet

25 Eftersom huvudöverklagandet endast kan tas upp till prövning om domstolen ogillar kommissionens anslutningsöverklagande, kommer domstolen först att pröva nämnda anslutningsöverklagande.

Parternas argument

- 26 Till stöd för sitt anslutningsöverklagande har kommissionen för det första gjort gällande att förstainstansrätten måste ha utgått från ett rent hypotetiskt övervägande om att förebygga eventuella andra rättsstridigheter av samma slag inför framtiden för att komma fram till att klaganden hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 27 Kommissionen har i detta avseende erinrat om att klaganden ifrågasatt generaldirektörens roll vid det första urvalet av kandidater. Det handlar i förevarande fall om en rent faktisk omständighet som inte kan upprepas i ett annat fall. Förstainstansrätten har enligt kommissionen på ett överdrivet sätt utvecklat domstolens resonemang i domen i det ovannämnda målet Apesco mot kommissionen. Förevarande fall gäller nämligen ett tillsättningsbeslut, vilket inte upprepas mekaniskt på så sätt som där krävs.
- 28 För det andra har kommissionen påpekat att även om klaganden hade ett obestriddigt intresse av att ifrågasätta det beslut som tillställts honom under det andra urvalsförfarandet väckte han inte talan utan föredrog att vidhålla sin talan i det mål som ledde fram till den överklagade domen. Enligt kommissionen rör det sig i förevarande fall om rättegångsmissbruk, vilket förstainstansrätten borde ha konstaterat genom att fastställa att det saknades anledning att döma i saken.
- 29 I sin kompletterande inlägga till anslutningsöverklagandet har kommissionen emellertid medgett att den misstog sig då den påstod att det ankom på klaganden att begära att de tillsättningsbeslut som hade fattats under det andra urvalsförfarandet skulle ogiltigförklaras. Kommissionen hade nämligen redan minskat antalet direktörer och förflyttat en direktör inom samma generaldirektorat till den tjänst som blev ledig efter Naqvi. Detta skedde med stöd av det stora utrymme för

skönsmässig bedömning som kommissionen har när det gäller omorganisering av sina tjänstegrener. Kommissionen har likväl hävdad att dessa omständigheter stöder uppfattningen att ett beslut av förstainstansrätten som var till klagandens fördel inte skulle ha haft någon praktisk betydelse, varför hans överklagande saknar föremål.

- 30 Klaganden anser att kommissionens anslutningsöverklagande skall avvisas, eftersom den överklagade domen inte går kommissionen emot då talan ogillades.
- 31 I sak har klaganden gjort gällande att anslutningsöverklagandet inte kan vinna bifall, eftersom kommissionen inte har styrkt att tvisten saknar föremål.
- 32 Till skillnad från kommissionen anser klaganden att han, sedan Naqvi pensionerades från sin tjänst, inte uppnått allt det han hade kunnat uppnå om beslutet att avslå ansökan och tillsättningsbeslutet hade giltigt förklarats.
- 33 Även om klaganden har kunnat inkomma med en ansökan under det andra urvalsförandet har detta inte undanröjt de rättsstridigheter som de angripna besluten är behäftade med.
- 34 Vidare anser klaganden att kommissionen på ett överdrivet sätt inskränker betydelsen av begreppet berättigat intresse av att få saken prövad genom att kringgå frågan om klagandens berättigade intresse av att få avgjort dels huruvida förandet, dels huruvida beslutet att avslå ansökan var rättsstridiga, i syfte att undvika att sådana rättsstridigheter upprepas i framtiden.

- 35 Enligt klaganden tillämpade förstainstansrätten endast fast rättspraxis då den fastställde att tvisten behållit sitt föremål i punkt 19 i den överklagade domen.

Domstolens bedömning

Huruvida anslutningsöverklagandet kan tas upp till sakprövning

- 36 Enligt artikel 56 andra stycket i domstolens stadga har varje part som helt eller delvis inte har vunnit bifall till sin talan rätt att överklaga.
- 37 Det följer av rättspraxis att ett överklagande mot en av förstainstansrättens domar kan tas upp till prövning om förstainstansrätten däri har ogillat en invändning om rättegångshinder som en av parterna anfört mot en talan, trots att förstainstansrätten senare i samma dom ogillade denna talan (dom av den 26 februari 2002 i mål C-23/00 P, rådet mot Boehringer, REG 2002, s. I-1873, punkt 50, och av den 22 februari 2005 i mål C-141/02 P, kommissionen mot max.mobil, REG 2005, s. I-1283, punkterna 50 och 51).
- 38 Det är utrett att kommissionen i förevarande mål har yrkat fastställelse av att det saknas anledning att döma i saken såsom framgår av punkt 12 den överklagade domen, att yrkandet ogillades i punkt 21 i samma dom och att förstainstansrätten ogillade talan.

- 39 För att bedöma huruvida ett anslutningsöverklagande kan upptas till sakprövning när detta gjorts mot en dom varigenom talan ogillades, saknas det anledning att göra skillnad beroende på om den invändning som gjorts inför förstainstansrätten och som har ogillats av densamma avser att talan skall avvisas eller att den inte kan vinna bifall på grund av att den förlorat sitt föremål. Det rör sig nämligen om två rättegångsfrågor som, om en part vinner framgång med sin invändning, hindrar förstainstansrätten från att avgöra målet i sak.
- 40 Kommissionens anslutningsöverklagande kan följaktligen tas upp till sakprövning.

Huruvida anslutningsöverklagandet är välgrundat

- 41 För att ogilla kommissionens yrkande om fastställelse av att det saknades anledning att döma i saken fann förstainstansrätten i punkt 19 i den överklagade domen att tvisten behållit sitt föremål, eftersom tillsättningsbeslutet haft verkan och beslutet att avslå ansökan fortfarande hade verkan. Vidare fastställde förstainstansrätten i punkt 20 i den överklagade domen att klaganden behöll ett berättigat intresse av att få saken prövad för att undvika att den påstådda rättsstridigheten skulle upprepas i framtiden i ett liknande förfarande.
- 42 Domstolen erinrar inledningsvis om att en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad skall, vad avser talans föremål, föreligga när talan väcks med risk för att den annars avvisas. Tvistens föremål skall, liksom det berättigade intresset av att få saken prövad, bestå fram till domstolsavgörandet, vilket förutsätter att utgången av talan kan medföra en fördel för den som väckt den. Rätten kan i annat fall fastställa att det saknas anledning att döma i saken (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 juni 1986 i mål 53/85, AKZO Chemie mot kommissionen, REG 1986, s. 1965, punkt 21, svensk specialutgåva, volym 8, s. 649, se analogt även dom av den 19 oktober 1995 i mål C-19/93 P, Rendo m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. I-3319, punkt 13, och av den 13 juli 2000 i mål C-174/99 P, parlamentet mot Richard, REG 2000, s. I-6189, punkt 33).

- 43 Om klagandens berättigade intresse av att få saken prövad upphör under förfarandets gång kan ett avgörande i sak av förstainstansrätten emellertid inte medföra någon fördel för honom.
- 44 Det är i förevarande mål utrett att klaganden, när han väckte sin talan, hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom de angripna besluten gick honom emot (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 november 1984 i mål 50/84, Bensider m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 3991, punkt 8, och av den 18 april 2002 i de förenade målen C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 och C-22/01, Spanien mot rådet, REG 2002, s. I-3439, punkt 23). Klagandens talan kunde således tas upp till prövning.
- 45 De angripna besluten saknade förvisso verkan när förstainstansrätten avgjorde målet, eftersom ett andra urvalsförfarande hade organiserats till följd av Naqvis pensionering.
- 46 Det andra urvalsförfarandet medförde nämligen, såsom generaladvokaten påpekat i punkt 41 i sitt förslag till avgörande, att tillsättningsbeslutet förlorade sin verkan i förhållande till klaganden. Eftersom detta beslut inte kan skiljas från beslutet att avslå hans ansökan och eftersom beslutet att avslå hans klagomål endast fastställer de två första besluten medför det andra urvalsförfarandet att samtliga angripna beslut förlorat sin verkan i förhållande till klaganden.
- 47 Att de angripna besluten förlorade sin verkan efter det att talan hade väckts medförde emellertid inte i sig en skyldighet för förstainstansrätten att fastställa att det saknades anledning att döma i saken på grund av att talan saknade föremål eller på grund av att det då domen meddelades saknades ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 48 Domstolen konstaterar att då förstainstansrätten avgjorde talan hade tvisten fortfarande ett föremål, eftersom kommissionen formellt sett inte hade dragit tillbaka de omtvistade besluten.

- 49 Det var således med fog som förstainstansrätten i punkt 19 i den överklagade domen kom fram till att tvisten hade behållit sitt föremål.
- 50 Det framgår vidare av domstolens rättspraxis att klaganden även kan behålla ett berättigat intresse av att en rättsakt som antagits av en gemenskapsinstitution ogiltigförklaras för att undvika att dess påstådda rättsstridighet upprepas i framtiden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 mars 1979 i mål 92/78, Simmenthal mot kommissionen, REG 1979, s. 777, punkt 32, samt domarna i de ovannämnda målen AKZO Chemie mot kommissionen, punkt 21, och Apesco mot kommissionen, punkt 16).
- 51 Ett sådant berättigat intresse av att få saken prövad följer av artikel 233 första stycket EG. Enligt denna artikel skall de institutioner vars rättsakt har förklarats ogiltig vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens dom (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Simmenthal mot kommissionen, punkt 32, och dom av den 5 mars 1980 i mål 76/79, Könecke mot kommissionen, REG 1980, s. 665, punkt 9).
- 52 Ett sådant berättigat intresse av att få saken prövad föreligger emellertid endast om den åberopade rättsstridigheten riskerar att upprepas oberoende av de faktiska omständigheterna i det mål som gav upphov till klagandens talan.
- 53 I punkt 20 i den överklagade domen fann förstainstansrätten att klaganden fortfarande hade ett berättigat intresse av att rätten avgjorde huruvida det aktuella urvalsförfarandet var lagenligt i syfte att förhindra att den påtalade rättsstridigheten skulle inträffa på nytt i framtiden i ett förfarande liknande det nu aktuella.

- 54 Förstainstansrätten utgick härvid från den av klaganden åberopade grunden att urvalsförfarandet hade varit rättsstridigt på grund av att det första urvalet av kandidater hade gjorts i generaldirektörens meddelande. Förstainstansrätten fann att det inte kunde uteslutas att generaldirektören skulle komma att ha en liknande roll i ett senare och liknande förfarande.
- 55 Klaganden har i förevarande mål åberopat att det föreligger en rättsstridighet. Förstainstansrätten fann detta möjligt och fastställde att klaganden hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Domstolen skall därför undersöka om den påstådda rättsstridigheten riskerar att upprepas i framtiden oberoende av de faktiska omständigheterna i det mål som ledde fram till den överklagade domen.
- 56 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 45 i sitt förslag till avgörande upprepar sig aldrig beslut som avser tillsättning av tjänstemän mekaniskt. Varje beslut är alltid unikt och beroende av en bedömning av varje kandidats kvalifikationer och kravprofilen för tjänsten som skall tillsättas, vilka kan skilja sig avsevärt från fall till fall.
- 57 Klaganden har i förevarande mål emellertid inte enbart bestritt de angripna beslutens lagenlighet utan även ifrågasatt det förfarande som ledde fram till att de antogs. Enligt klaganden var förfarandet diskriminerande och följaktligen rättsstridigt i sig, det vill säga oberoende av innehållet i de angripna besluten. Klaganden anser att rådgivande tillsättningskommittén och tillsättningsmyndigheten varit bundna av generaldirektörens meddelande, utan möjlighet att bedöma kompetens och förmåga hos de kandidater som inte omnämndes i meddelandet efter det första urvalsförfarandet.

- 58 Till skillnad från bedömningen av de olika ansökningarna till en viss tjänst kan, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 47 i sitt förslag till avgörande, ett urvalsförfarande, som innebär att en generaldirektör gör ett första urval, vilket binder rådgivande tillsättningskommittén och tillsättningsmyndigheten i likhet med vad som enligt klaganden skett i förevarande fall, upprepas i framtiden vid andra liknande förfaranden.
- 59 För sökanden är således frågan huruvida urvalsförfarandet vid tillsättningen av den aktuella tjänsten genomfördes på ett lagenligt sätt av betydelse för framtida ansökningar till liknande tjänster.
- 60 Det var därför med fog som förstainstansrätten i punkt 20 i den överklagade domen kom fram till att klaganden behållit ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 61 Mot bakgrund av ovanstående överväganden finner domstolen att förstainstansrätten inte gjorde någon felaktig rättstillämpning då den i punkt 21 i den överklagade domen ogillade yrkandet att förstainstansrätten skulle fastställa att det saknades anledning att döma i målet.
- 62 Kommissionens anslutningsöverklagande skall därför ogillas och själva huvudöverklagandet prövas.

Prövning av huvudöverklagandet

Den första grunden

- 63 Den första delen av den första grunden avser missuppfattning av de faktiska omständigheterna. Den andra delen av den första grunden avser felaktig rättstillämpning och en motstridig och bristande motivering.

Den första delgrunden

- 64 Klaganden anser att förstainstansrätten har missuppfattat de faktiska omständigheter som anges i generaldirektörens meddelande.
- 65 I meddelandet sägs att Naqvi ”synes ... vara mer lämpad för utredande, undersökande och analyserande uppgifter än för omorganisering och ledning av en stor operativ grupp”. Av denna kommentar har klaganden dragit slutsatsen att Naqvi inte hade rätt kompetens för att leda och motivera en stor grupp. Enligt klaganden var emellertid sådan kompetens av stor betydelse för den aktuella tjänsten.
- 66 Det följer av artiklarna 225 EG och 58 första stycket i domstolens stadga att överklagandet är begränsat till rättsfrågor och att förstainstansrätten dels är ensam behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, dels är ensam behörig att bedöma dessa omständigheter. Bedömningen av de faktiska

omständigheterna utgör, med undantag för då förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, inte en sådan rättsfråga som är underställd domstolens kontroll (se bland annat dom av den 2 oktober 2001 i mål C-449/99 P, EIB mot Hautem, REG 2001, s. I-6733, punkt 44, samt av den 21 september 2006 i mål C-105/04 P, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied mot kommissionen, REG 2006, s. I-8725, punkterna 69 och 70, och i mål C-113/04 P, Technische Unie mot kommissionen, REG 2006, s. I-8831, punkterna 82 och 83).

- 67 Det skall härvid även påpekas att enligt fast rättspraxis skall en sådan missuppfattning framstå som uppenbar av handlingarna i målet utan att det är nödvändigt att göra en ny bedömning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen (se dom av den 6 april 2006 i mål C-551/03 P, General Motors mot kommissionen, REG 2006, s. I-3173, punkt 54, av den 21 september 2006 i mål C-167/04 P, JCB Service mot kommissionen, REG 2006, s. I-8935, punkt 108, och av den 18 januari 2007 i mål C-229/05 P, PKK och KNK mot rådet, REG 2007, s. I-439, punkt 37).
- 68 Vid en undersökning av generaldirektörens meddelande framgår emellertid inte att förstainstansrätten har missuppfattat de faktiska omständigheterna. Det anges nämligen uttryckligen att Naqvi uppfyllde kravprofilen för tjänsten, vilket medförde att generaldirektören upptog honom på den förteckning över kandidater med förmåga att utföra arbetsuppgifterna för den aktuella direktörstjänsten. Det framgår följaktligen inte på något sätt av generaldirektörens meddelande att Naqvi inte hade rätt kompetens för att inneha tjänsten.
- 69 Förstainstansrätten kunde således i punkterna 63–68 i den överklagade domen, utan att därvid missförstå de faktiska omständigheterna i generaldirektörens meddelande, fastställa att Naqvi uppfyllde samtliga krav i meddelandet om lediga tjänster, och framför allt att han hade kompetens att leda en stor grupp.

- 70 Det är förvisso riktigt att förmåga att leda, motivera och övervaka stora grupper, enligt generaldirektörens meddelande, utgjorde ett mycket viktigt krav. Användningen av uttrycket "mer" i meddelandet skall emellertid förstås som en avvägning av Naqvis olika förmågor och inte som att han inte besatt nödvändiga kunskaper för den aktuella tjänsten.
- 71 Undersökningen av generaldirektörens meddelande har inte visat att förstainstansrätten på ett uppenbart sätt har missuppfattat de faktiska omständigheterna häri.
- 72 Överklagandet kan således inte prövas såvitt avser den första delen av den första grunden.

Den andra delgrunden

- 73 I den andra delen av den första grunden har klaganden för det första gjort gällande att till skillnad från vad förstainstansrätten kom fram till i punkt 32 i den överklagade domen vad gäller generaldirektörens meddelande, gör motiveringen av beslutet att avslå klagomålet inte det möjligt att förstå beslutets huvudsakliga grunder. Förstainstansrätten har följaktligen gjort en felaktig rättstillämpning då den i punkterna 28–35 i den överklagade domen kom fram till att talan inte kunde vinna bifall såvitt avser grunden om åsidosättande av artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.
- 74 Domstolen erinrar om att det, enligt fast rättspraxis, följer av artikel 225 EG, artikel 58 första stycket i domstolens stadga och artikel 112.1 c i domstolens

rättegångsregler att det i ett överklagande klart skall anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävning av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande. Ett överklagande som endast upprepar eller ordagrant återger de grunder och argument som har framförts inför förstainstansrätten, inbegripet dem som avser omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har underkänt, uppfyller inte kraven på motivering enligt dessa bestämmelser (se bland annat dom av den 6 mars 2003 i mål C-41/00 P, Interporc mot kommissionen, REG 2003, s. I-2125, punkterna 15 och 16, och av den 22 januari 2004 i mål C-353/01 P, Mattila mot rådet och kommissionen, REG 2004, s. I-1073, punkterna 25 och 26).

75 För att bestrida förstainstansrättens fastställelse av att det inte förelåg något åsidosättande av artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna har klaganden i sitt överklagande endast upprepat de argument som han framförde i detta avseende till stöd för den första grunden för sin talan inför förstainstansrätten. Förstainstansrätten förklarade i punkterna 28–35 i den överklagade domen att talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg den grunden. Ett sådant överklagande utgör endast en begäran om en förnyad prövning av talan inför förstainstansrätten, vilket enligt artikel 56 i domstolens stadga inte omfattas av domstolens behörighet (se bland annat dom av den 4 juli 2000 i mål C-352/98 P, Bergaderm och Goupil mot kommissionen, REG 2000, s. I-5291, punkt 35, och av den 18 september 2003 i mål C-338/00 P, Volkswagen mot kommissionen, REG 2003, s. I-9189, punkt 47).

76 Invändningen skall därför avvisas.

77 Klaganden har för det andra kritiserat förstainstansrätten för att ha motiverat sin dom på ett motsägelsefullt och bristande sätt då den i punkterna 28–35 i den överklagade domen förklarade att talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg den första grunden.

- 78 Det följer härvid av artikel 36 första meningen i domstolens stadga jämförd med artikel 53 första stycket i densamma att förstainstansrättens domar skall ange skälen för domsluten för att dels ge de personer som berörs av en dom möjlighet att få reda på skälen till förstainstansrättens avgörande, dels ge domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se domen i det ovannämnda målet Technische Unie mot kommissionen, punkt 85 och där citerad rättspraxis).
- 79 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 66 i sitt förslag till avgörande gjorde förstainstansrätten i punkterna 28–35 i den överklagade domen en fördjupad prövning av beslutet att avslå klagomålet och redogjorde på ett detaljerat och sammanhängande sätt för varför kommissionen, enligt förstainstansrätten, hade uppfyllt sin motiveringsskyldighet.
- 80 Att förstainstansrätten i själva sakfrågan kommit fram till en annan slutsats än klaganden innebär inte i sig att den överklagade domen har en bristande motivering.
- 81 I den del överklagandet kan prövas på den andra delen av den första grunden skall det följaktligen lämnas utan bifall.
- 82 Överklagandet kan följaktligen inte bifallas på den första grunden.

Den andra grunden

- 83 Genom den andra grunden har klaganden kritiserat förstainstansrätten för att ha missuppfattat vissa faktiska omständigheter och delar av bevisningen och för att ha gjort en felaktig rättstillämpning i det att den inte ogiltigförklarade de angripna besluten på grund av åsidosättande av artiklarna 7, 29.1 a och 45.1 i tjänsteföreskrifterna.

Den första delgrunden

- 84 I den första delen av den andra grunden har klaganden gjort gällande att de bedömningar som generaldirektören gjorde i sitt meddelande av klagandens ansökan och av Naqvis ansökan är identiska förutom vad gäller kriteriet "medvetenhet om behovet av reformer". Eftersom Naqvi klassificerades i den första gruppen i generaldirektörens meddelande, bland annat på grundval av "tjänstens utmaningar", är det uppenbart att dessa utmaningar egentligen avser "medvetenhet om behovet av reformer". Genom att anse att begreppet "utmaningar" inte skulle överdrivas har förstainstansrätten minimerat omfattningen av en väsentlig faktor i urvalsförfarandet. Klaganden har vidare påpekat att det inte framgår av meddelandet om lediga tjänster att kriteriet avseende "tjänstens utmaningar" var avgörande.
- 85 Genom att anse att betydelsen av begreppet "utmaningar" inte skulle överdrivas och genom att inte kontrollera att förfarandet överensstämde med vad som föreskrevs i meddelandet om lediga tjänster har förstainstansrätten missuppfattat de omständigheter som den hade att ta ställning till.
- 86 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 74 i sitt förslag till avgörande, och som kommissionen med fog har påpekat, måste klaganden anses yrka att domstolen skall kontrollera förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna. Detta

ankommer enligt den fasta rättspraxis om vilken erinrats i punkt 66 i förevarande dom uteslutande på förstainstansrätten, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga eller om förstainstansrätten har missuppfattat bevisningen.

- 87 Klaganden har emellertid inte styrkt att det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga eller att förstainstansrätten missuppfattat bevisningen.
- 88 Förstainstansrätten fann i varje fall i punkt 55 i den överklagade domen att begreppet "utmaningar" härstammade från generaldirektörens meddelande och att begreppets betydelse inte skulle överdrivas då begreppet endast var ett uttryck för generaldirektörens åsikt om kandidaternas personliga egenskaper och inte ett nytt kriterium i förhållande till meddelandet om lediga tjänster. Denna bedömning är en bedömning av de faktiska omständigheterna som omfattas av förstainstansrättens exklusiva behörighet. Förstainstansrätten har i förevarande fall inte överskridit sitt utrymme för bedömning av de faktiska omständigheterna och bevisningen.
- 89 Vad gäller kriteriet "medvetenhet om behovet av reformer" tillägger domstolen att förstainstansrätten konstaterade i punkterna 57 och 58 i den överklagade domen att kravet på att kandidaterna skulle ha förmåga att genomföra reformen tydligt framgick av arbetsbeskrivningen i meddelandet om lediga tjänster. Klaganden har inte styrkt att en sådan slutsats är materiellt oriktig mot bakgrund av handlingarna i målet, eller att förstainstansrätten har missuppfattat bevisningen.
- 90 Överklagandet kan följaktligen inte prövas såvitt avser den första delen av den andra grunden.

Den andra delen

- 91 I den andra delen av den andra grunden har klaganden tillbakavisat förstainstansrättens bedömning i punkt 54 i den överklagade domen att generaldirektörens behörighet att göra ett första urval bland kandidaterna inte har påverkat rådgivande tillsättningskommitténs oberoende. Klaganden menar att rådgivande tillsättningskommittén rent faktiskt var bunden av generaldirektörens bedömning, eftersom den inte hade möjlighet att ifrågasätta dennes analys och göra ett annorlunda första urval av kandidaterna. Förstainstansrätten har härigenom underskattat den betydelse generaldirektörens första urval har för den resterande delen av urvalsförfarandet inför rådgivande tillsättningskommittén. Denna betydelse illustreras i förevarande fall av att rådgivande tillsättningskommittén endast kallat de kandidater till intervju som placerats i den första gruppen i generaldirektörens meddelande.
- 92 De rättsfrågor som redan prövats av förstainstansrätten kan förvisso tas upp på nytt till diskussion i överklagandeförfarandet (se dom av den 26 oktober 2006 i mål C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun mot kommissionen, REG 2006, s. I-10367, punkt 55 och där citerad rättspraxis). En sådan fråga kan såsom i förevarande fall till exempel vara huruvida urvalsförfarandet genomförts på ett lagenligt sätt. De rättsliga grunder som åberopas till stöd för överklagandet skall i ett sådant fall emellertid särskilt anges. Ett överklagande som endast upprepar eller ordagrant återger grunder och argument som redan har anförts vid förstainstansrätten och som inte innehåller något argument som särskilt syftar till att visa att det har skett en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen uppfyller inte detta krav (se domen i det ovannämnda målet Koninklijke Coöperatie Cosun mot kommissionen, punkt 54).
- 93 Domstolen konstaterar emellertid, såsom generaladvokaten påpekat i punkt 78 i sitt förslag till avgörande, att klaganden endast upprepat ett argument som redan har anförts vid förstainstansrätten, vilket framgår av punkt 39 i den överklagade domen. Klaganden har inte heller formulerat något argument som särskilt syftar till att visa på vilket sätt det har skett en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen.

- 94 Överklagandet kan därför inte prövas såvitt avser den andra delen av den andra grunden.
- 95 Därmed skall den andra grunden underkännas i sin helhet.
- 96 Mot bakgrund av det ovan anförda skall Jacques Wunenburgers överklagande ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnaderna

- 97 Enligt artikel 69.2 första stycket i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Enligt artikel 70 i rättegångsreglerna skall institutionerna bära sina kostnader i tvister mellan gemenskaperna och deras anställda. Det följer emellertid av artikel 122 andra stycket i dessa regler att artikel 70 inte är tillämplig när en tjänsteman eller annan anställd vid institutionerna har överklagat mot en institution.
- 98 Kommissionen har yrkat att Jacques Wunenburger skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Jacques Wunenburger har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas med avseende på de kostnader som är hänförliga till huvudöverklagandet. Jacques Wunenburger har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna för anslutningsöverklagandet. Eftersom kommissionen har tappat målet i den delen, skall Jacques Wunenburgers yrkande bifallas med avseende på de kostnader som är hänförliga till detta överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.**
- 2) **Jacques Wunenburger skall bära rättegångskostnaderna för huvudöverklagandet.**
- 3) **Europeiska gemenskapernas kommission skall bära kostnaderna för anslutningsöverklagandet.**

Underskrifter